

- 3) Czy klauzula 5 dyrektywy 1999/70/WE stoi na przeszkodzie temu by konsekwencjami nadużycia obciążony był podmiot trzeci, w niniejszym przypadku użytkownik?

(¹) Dz.U. L 175, s. 43

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus (Estonia) w dniu 11 czerwca 2012 r. — Ragn-Sells AS przeciwko Sillamäe Linnavalitsus

(Sprawa C-292/12)

(2012/C 243/18)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ragn-Sells AS

Strona pozwana: Sillamäe Linnavalitsus

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 106 ust. 1 w związku z art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jak również swobody przepływu towarów, przedsiębiorczości i świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi naruszenia żadnego (żadnej) z nich, jeżeli państwo członkowskie dopuści, by na określonym obszarze przedsiębiorstwu, które prowadzi określoną instalację przetwarzania odpadów, przyznane zostało za wynagrodzeniem wyłączne prawo przetwarzania odpadów komunalnych, w sytuacji gdy w promieniu 260 km działa wiele przedsiębiorstw konkurencyjnych, do których należy wiele różnych instalacji przetwarzania odpadów, odpowiadających wymogom środowiskowym i stosujących równoważne technologie?
- 2) Czy art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi jego naruszenia, jeżeli państwo członkowskie uznaje za usługi w ogólnym interesie gospodarczym z jednej strony zbiorczą i transport odpadów, a z drugiej strony przetwarzanie odpadów, rozdzielając jednak te usługi i tym samym ograniczając swobodną konkurencję na rynku gospodarowania odpadami?
- 3) Czy w postępowaniu o udzielenie koncesji na usługę zbierania i transportu odpadów, w którym obowiązuje warunek, że na obszarze określonym w umowie koncesyjnej przysługują się dwóm przedsiębiorstwom wyłączne prawo przetwarzania odpadów, można wykluczyć zastosowanie postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z zakresu prawa konkurencji?
- 4) Czy art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może w oparciu o zasadę bliskości

ograniczyć konkurencję i zezwolić, by przedsiębiorstwu, które prowadzi instalację przetwarzania odpadów, położoną najbliżej miejsca powstawania odpadów, przyznać za wynagrodzeniem wyłączne prawo przetwarzania odpadów, w sytuacji gdy w promieniu 260 km działa wiele przedsiębiorstw konkurencyjnych, do których należy wiele różnych instalacji przetwarzania odpadów, odpowiadających wymogom środowiskowym i stosujących równoważne technologie?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312, s. 3)

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 marca 2012 r. w sprawie T-336/07 Telefónica et Telefónica de España przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 czerwca 2012 r. przez Telefónica, S.A. i Telefónica de España, S.A.U.

(Sprawa C-295/12 P)

(2012/C 243/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Telefónica, S.A. i Telefónica de España, S.A.U. (przedstawiciele: F. González Díaz i J. Baño Fos, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, France Telecom España, S.A., Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Aus banc Consumo) i European Competitive Telecommunications Association

Żądania wnoszących odwołanie

— **Tytułem głównym**

uchylenie, w całości lub w części, wyroku Sądu wydanego w dniu 29 marca 2012 r. w sprawie T-336/07 Telefónica i Telefónica de España przeciwko Komisji;

w oparciu o posiadane dowody, stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji z dnia 4 lipca 2007 r. w sprawie COMP/38.784 — Wanadoo España/Telefónica;

uchylenie lub obniżenie grzywny na mocy art. 261 TFUE;

uchylenie lub obniżenie grzywny ze względu na nieuzasadniony czas trwania postępowania przed Sądem; oraz

obciążenie Komisji, jak również interwenientów, zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w postępowaniu przed Sądem, kosztami postępowania.

— **Tytułem ewentualnym, jeżeli nie będzie to możliwe ze względu stan postępowania**

uchylenie wyroku Sądu i ponowne odesłanie sprawy do Sądu, aby wydał orzeczenie w świetle rozstrzygnięcia kwestii prawnych przez Trybunał;

uchylenie lub obniżenie grzywny na mocy art. 261 TFUE;

obciążenie Komisji, jak również interwenientów, zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w postępowaniu przed Sądem, kosztami postępowania.

— **W każdym wypadku**

zezwoleń, na podstawie art. 15 TFUE, na dostęp do dosłownego zapisu lub nagrania rozprawy, która odbyła się przed Sądem w dniu 23 maja 2011 r., oraz na przeprowadzenie rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd:

naruszył prawo Telefóniki do obrony, ze względu na:

- nieproporcjonalny czas trwania postępowania;
- odrzucenie twierdzeń popartych załącznikami;
- oddalenie zastrzeżeń dotyczących nieposiadania przez element składowy niezbędnego charakteru jako istotnej okoliczności przy określeniu skutków zachowania Telefóniki
- dopuszczenie nowych okoliczności faktycznych, które nie były zawarte w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów;

naruszyły prawo przy definiowaniu właściwych rynków hurtowych;

naruszył prawo przy ocenie rzekomej pozycji dominującej Telefóniki;

naruszył prawo i naruszył europejską Konwencję praw Człowieka poprzez pozwolenie na ingerencję w prawo własności Telefóniki do elementu składowego, który nie jest niezbędny;

naruszył prawo i w sposób oczywisty przeinaczył okoliczności faktyczne przy ocenie nadużycia i jego rzekomego wpływu na konkurencję, w odniesieniu do:

- wyboru hurtowych elementów składowych.
- analizy zdyskontowanych przepływów finansowych.
- analizy okres po okresie.
- możliwych lub rzeczywistych skutki zachowania;

naruszył prawo przy ocenie stosowania prawa przez Komisję ultra vires oraz naruszył zasady pomocniczości, proporcjonalności, pewności prawa, lojalnej współpracy i dobrej administracji;

naruszył zasadę pewności prawa przy określeniu stawki ustawowej oraz naruszył prawo przy ocenie umyślnego charakteru zachowania Telefóniki lub tego, że było ono wynikiem niedbalstwa.

naruszył prawo i w sposób oczywisty przeinaczył okoliczności faktyczne przy obliczeniu kwoty grzywny, inter alia, poprzez

- zakwalifikowanie zachowania jako bardzo poważnego naruszenia;
- ocenę naruszenia zasad równego traktowania, proporcjonalności i indywidualizacji kar;
- nieprzestrzeganie obowiązku uzasadnienia.

naruszył art. TWE (obecnie art. 261 TFUE).